

biografia curta

Nascut a la Canonja, Dani Espasa és un músic eclèctic amb multitud d'interessos i activitat artística ben diversa: pianista, clavecinista, acordionista, director, compositor, arranjador, productor, professor... La seva carrera transcorre per camins sorprenents, i és igual de probable trobar-lo en espectacles teatrals (ha col·laborat amb Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel i Jordi Prat i Coll) com al capdavant de l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí, col·laborant amb Maria del Mar Bonet i Lúdia Pujol, o bé a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) impartint classes d'improvisació o música de cambra.

Havent estudiat clavicèmbal i baix continu a l'ESMUC amb Béatrice Martin, va iniciar una intensa activitat en grups de música barroca, renaixentista i medieval, com ara Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, La Hispanoflamenca, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers de Toulouse, La Caravaggia o MUSICA ALcheMICA. Tanmateix, no va trigar a ampliar el seu radi d'acció i aviat va ser possible veure'l dirigir l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual també col·labora com a pianista i clavecinista, l'ensemble barroc de l'orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Nacional d'Andorra (ONCA) i l'ensemble de música contemporània Bcn216. Com a instrumentista, ha estrenat i enregistrat peces per a piano de Joan Albert Amargós i Enric Granados, i ha realitzat més de 40 enregistraments pels segells Aparté, Alia Vox, Erato, Passacaille, Pan Classics, Naxos, Harmonia Mundi i BIS Records.

Espasa ha compartit escenari amb artistes que representen estils molt diversos: Joan Albert Amargós, Eliseo Parra, Sílvia Pérez Cruz, Sting, Paul Simon, John Cale, Ute Lemper, Rolando Villazón, Philippe Jaroussky, Mayte Martín, Judit Neddermann, Dulce Pontes, Nina, Alfonso Vilallonga, Kepa Junquera, Maria Farantouri, Santiago Auserón, Maika Makovski, Nigel Kennedy, Maya Plisetskaya, Blaumut... A més, el 2020 va rebre el premi Butaca a la millor composició musical de teatre per la música de *La Rambla de les Floristes* (Teatre Nacional de Catalunya).

Actualment, compagina l'activitat artística i la docència com a professor a l'ESMUC i membre del Programa d'Interpretació Històrica a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, on ensenya clavicèmbal i baix continu. A més, és director artístic del cicle de concerts al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.

Així, doncs, Dani Espasa, aquell músic que anava per arquitecte, és un referent indiscutible de la música antiga a Catalunya i al món.

biografia completa

Tocant totes les tecles

Dani Espasa no es deixa encasellar: multiinstrumentista, director, compositor, productor, polifacètic, incansable, omnipresent... No es pot parlar de l'escena musical catalana i europea de les darreres dues dècades sense mencionar-lo. Nascut a la Canonja el 1974, va demostrar l'eclecticisme i la multiplicitat d'interessos ja des dels primers anys d'estudi: després d'acabar el grau mitjà de piano al conservatori de Tarragona i familiaritzar-se amb el piano jazz i la guitarra elèctrica a l'escola Àctua de Reus, va combinar les classes per obtenir el superior de piano al conservatori de Barcelona amb els estudis de clavicèmbal i baix continu a la mateixa institució i a l'ESMUC, al mateix temps que aprofundia en la seva passió pel jazz al Taller de Músics i estudiava arquitectura a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura (UPC).

Espasa va entrar al món de la música antiga amb decisió: amb prou feines havien passat dos anys de la seva participació al Fringe del Festival de Música Antiga de Barcelona que ja fundava, juntament amb l'oboïsta Pere Saragossa, un dels seus projectes més personals i que més èxits li ha reportat, l'ensemble barroc *Vespres d'Arnadí*. Amb el conjunt ha gravat diversos discs, un primer àlbum sobre les *Pièces de symphonie* de Charles Desmazes (Muse d'Or del juny de 2010), un segon disc dedicat a l'obra religiosa de Josep Mir i Llussà (1700-1764) i un de tercer titulat *Anna Maria Strada, la favorita de Händel* (2014), en què van comptar amb la col·laboració de la soprano María Espada. La intensa relació que l'orquestra i Espasa mantenen amb el contratenor Xavier Sabata va cristal·litzar en el que seria el seu quart treball d'estudi, *L'Alessandro amante*.

Cal celebrar aquests enregistraments, que permetran a les generacions futures copsar la rellevància de *Vespres d'Arnadí* i Dani Espasa a l'escena barroca, però el caràcter de l'orquestra s'ha forjat indubtablement sobre l'escenari. A més de trepitjar amb regularitat auditoris tan importants com ara l'Auditori de Barcelona, l'Auditorio Nacional de Madrid, el Foyer del Liceu, l'Enric Granados de Lleida, l'Auditori de Girona, el Gabinete Literario de Las Palmas o la Sala María Cristina de Màlaga, l'orquestra és habitual dels festivals d'antiga més prestigiosos com el Festival Handel de Halle, Praga, Festival de Música Antiga de Sevilla, Ostrava, Olomouc, Festival Via Stellae de Santiago de Compostel·la, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, Festival de Músiques Religioses de Girona, Cicle de Cantates de Bach de Madrid... Parlant de festivals, cal fer una menció especial al fet que *Vespres d'Arnadí* va tenir-ne un de propi entre 2016 i 2019 (avui, traslladat al Palau de la Música amb el nom de *Vespres Barrocs*); a més, des de 2014 Espasa col·labora en el festival de Peralada, on el 2018 va dirigir quatre projectes al capdavant del seu conjunt, entre els quals cal destacar la versió semiescenificada de *Rinaldo* (Händel) amb Xavier Sabata. Amb el contratenor van tornar a coincidir l'edició de 2021 amb una altra partitura handeliana, *Orlando*, amb direcció escènica de Rafael Villalobos.

Els serveis d'Espasa com a clavecinista i organista són també reclamats regularment per orquestres com Le Concert des Nations, La Capella Reial de Catalunya, Hespèrion XXI, L'Arpeggiata, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers de Toulouse, l'ensemble Mala Punica, La Caravaggia, La Hispanoflamenca i MÚSICA Alchemica. Com a solista, el canongí ha dut la seva versió de les *Variacions Goldberg* de J. S. Bach per tota la península i ha signat un disc amb la violinista Lina Tur Bonet, *Imaginary meeting: Bach and Handel sonatas* (2019).

Tot i que la música barroca és primordial en la seva activitat artística, Dani Espasa ha cultivat també la clàssica i la contemporània amb l'OBC, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, la del Mariinsky, l'Orquestra de Cadaqués, la Real Filharmonia de Galícia, l'Orquestra del Teatre Lliure, l'Orquesta de Cámara de España, la Nacional d'Andorra o la Simfònica del Vallès, entre d'altres. Una de les seves relacions més estables la manté amb l'ensemble de música contemporània Bcn216.

De caràcter inquiet, la dedicació a la música culta no li ha impedit, tanmateix, abraçar altres formes d'expressió artística, com ara assumir la direcció musical i arranjar per a Maria del Mar Bonet, produir i compondre per a Lúcia Pujol, dirigir la gira espanyola d'Olga Guillot (2003), fer una incursió en la música tropicalista brasilera amb el projecte Utròpic (2010), compondre sintonies per a televisió o participar com a pianista en la banda sonora de pel·lícules com *Transsiberian* o *Blancanieves*.

El nom d'Espasa també està vinculat a l'activitat teatral, ja que ha signat la direcció musical d'espectacles com *Rent* (1999), *El temps de Planck* (2000), *La ópera de cuatro cuartos* (2003), *El jardí dels cinc arbres* (2009), *El joc de l'amor i de l'atzar* (2014), *In memoriam* (2017), *Els jocs florals de Canprosa* (2018) o *El enfermo imaginario* (2020). A més, ha volgut aportar la seva pròpia música amb partitures per a *Casta diva* (2000), *Macbeth* (2002), *Romeu i Ofèlia* (2003), *Bombollavà* (2013), *El rei Lear* (2015), *A Teatro con Eduardo* (2016), *El sueño de la vida* (2019) o *La rambla de les floristes* (2019), aquesta darrera guardonada amb el Premi Butaca a la millor composició musical de teatre a Catalunya.

El retrat de Dani Espasa no estaria complet sense mencionar-ne la tasca pedagògica: des de 2012 és professor d'improvisació i música de cambra a l'ESMUC, i des de 2021 ensenya clavicèmbal i baix continu en el programa d'interpretació històrica a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid. Des de 2015 és director artístic del cicle de concerts del Reial Monestir de Pedralbes (Barcelona).

Dani Espasa fa anys que sobrepassa les fronteres del nostre país per erigir-se en una figura indispensable del panorama musical europeu, sigui al capdavant projectes propis, sigui com a peça fonamental en aventures alienes, des del clavicèmbal o des de darrere l'escenari. Creativitat i honestat sense límits al servei de la música.

biografía corta

Nacido en La Canonja, Dani Espasa es un músico ecléctico con multitud de intereses y actividad artística muy diversa: pianista, clavecinista, acordeonista, compositor, director, productor, profesor... Su carrera transcurre por caminos sorprendentes, y es igual de probable encontrarlo en espectáculos teatrales (ha colaborado con Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel y Jordi Prat y Coll) como al frente de la orquesta barroca Vespres d'Arnadí, colaborando con Maria del Mar Bonet o Lúdia Pujol. o bien en la Escuela Superior de Música de Cataluña (ESMUC) dando clase de improvisación o música de cámara.

Habiendo estudiado clave y bajo continuo en la ESMUC con Béatrice Martin, inició una intensa actividad en grupos de música barroca, renacentista y medieval, como Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, La Hispanoflamenca, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers de Toulouse, La Caravaggia o MUSICA ALcheMICA. Sin embargo, no tardó en ampliar su radio de acción y pronto fue posible verle dirigir la Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña (OBC), con la que también colabora como pianista y clavecinista, el ensemble barroc de la orquesta del Gran Teatre del Liceu, l'Orquesta Nacional d'Andorra (ONCA) y el ensemble de música contemporània Bcn216. Como instrumentista, ha estrenado y grabado piezas para piano de Joan Albert Amargós y Enric Granados, y ha realizado más de 40 grabaciones para los sellos Aparté, Alia Vox, Erato, Passacaille, Pan Classics, Naxos, Armonía Mundi y BIS Records.

Espasa ha compartido escenario con artistas que representan estilos muy diversos: Juan Albert Amargós, Eliseo Parra, Silvia Pérez Cruz, Sting, Paul Simon, John Cale, Ute Lemper, Rolando Villazón, Philippe Jaroussky, Mayte Martín, Judit Neddermann, Dulce Pontes, Nina, Alfonso Villalonga, Kepa Junquera, María Farantouri, Santiago Auserón, Maika Makovski, Nigel Kennedy, Maya Plisetskaya o Blaumut... Además, en 2020 recibió el premio Butaca a la mejor composición musical de Teatro por la música de *La Rambla de les Floristes* (Teatre Nacional de Catalunya).

Actualmente, compagina su actividad artística con la docencia como profesor en la ESMUC y miembro del Programa de Interpretación Histórica en la Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, donde enseña clave y bajo continuo. Además, es director artístico del ciclo de conciertos en el Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.

Así pues, Dani Espasa, aquel músico que iba por arquitecto, es un referente indiscutible de la música antigua en Cataluña y en el mundo.

biografía completa

Tocando todas las teclas

Dani Espasa no se deja encasillar: multiinstrumentista, director, compositor, productor, polifacético, incansable, omnipresente... No se puede hablar de la escena musical catalana y europea de las últimas dos décadas sin mencionarlo. Nacido en La Canonja en 1974, demostró su eclecticismo y su multiplicidad de intereses ya desde los primeros años de estudio: después de terminar el grado medio de piano en el conservatorio de Tarragona y familiarizarse con el piano jazz i la guitarra eléctrica en la escuela Àctua de Reus, combinó las clases para obtener el superior de piano en el conservatorio de Barcelona con los estudios de clavicémbalo y bajo continuo en la misma institución y en la ESMUC, al mismo tiempo que profundizaba en su pasión por el jazz en el Taller de músics y estudiaba arquitectura en la Escuela Técnica Superior de Arquitectura (UPC).

Espasa entró en el mundo de la música antigua con decisión: apenas habían pasado dos años de su participación en el Fringe del Festival de Música Antigua de Barcelona que ya fundaba junto con el oboísta Pere Saragossa uno de sus proyectos más personales y que más éxitos le ha reportado, el ensemble barroco *Vespres d'Arnadí*. Con el conjunto ha grabado varios discos, uno primero sobre las *Pièces de symphonie* de Charles Desmazures (Muse d'Or de junio de 2010), un segundo dedicado a la obra religiosa de Josep Mir i Llussà (1700-1764) y un tercero titulado *Anna Maria Strada, la favorita de Händel* (2014), donde contaron con la colaboración de la soprano María Espada. La intensa relación que la orquesta y Espasa mantienen con el contratenor Xavier Sabata cristalizó en lo que sería su cuarto trabajo de estudio, *L'Alessandro amante*.

Se han de celebrar estas grabaciones, que permitirán a las generaciones futuras captar la relevancia de *Vespres d'Arnadí* y Dani Espasa en la escena barroca, pero el carácter de la orquesta se ha forjado indudablemente sobre el escenario. Además de pisar con regularidad auditorios tan importantes como el Auditori de Barcelona, el Auditorio Nacional de Madrid, el Foyer del Liceo, el Enric Granados de Lleida, el Auditorio de Girona, el Gabinete Literario de Las Palmas o la Sala María Cristina de Málaga, la orquesta es habitual de los festivales de antigua más prestigiosos como el Festival Handel de Halle, Praga, Festival de Música Antigua de Sevilla, Ostrava, Olomouc, Festival Vía Stellae de Santiago de Compostela, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival de Músicas de Torroella de Montgrí, Festival de Músicas Religiosas de Girona, Ciclo de Cantatas de Bach de Madrid... Hablando de festivales, hay que hacer una mención especial a que *Vísperas de Arnadí* tuvo uno propio entre 2016 y 2019 (hoy, trasladado al Palau de la Música con el nombre de *Vespres Barrocs*); además, desde 2014 Espasa colabora en el festival de Peralada, donde en 2018 dirigió cuatro proyectos al frente de su conjunto, entre los que cabe destacar la versión semiescenificada de *Rinaldo* (Händel) con Xavier Sabata. Con el contratenor volvieron a coincidir la edición de 2021 con otra partitura handeliana, *Orlando*,

con dirección escénica de Rafael Villalobos.

Los servicios de Espasa como clavicembalista y organista son también reclamados regularmente por orquestas como Le Concert des Nations, La Capilla Real de Cataluña, Hespèrion XXI, L'Arpeggiata, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers de Toulouse, el ensemble Mala Punica, La Caravaggia, La Hispanoflamenca y MÚSICA AlcheMIca. Como solista, el tarraconense ha llevado su versión de las *Variaciones Goldberg* por toda la península y ha firmado un disco con la violinista Lina Tur Bonet, *Imaginary meeting: Bach and Handel sonatas* (2019).

Aunque la música barroca es primordial en su actividad artística, Dani Espasa ha cultivado también la clásica y la contemporánea con la OBC, la Orquesta del Gran Teatro del Liceu, la del Mariinsky, la Orquesta de Cadaqués, la Real Filarmonía de Galicia, la Orquesta del Teatre Lliure, la Orquesta de Cámara de España, la Nacional de Andorra o la Sinfónica del Vallès, entre otros. Una de sus relaciones más estables la mantiene con el ensemble de música contemporánea Bcn216.

De carácter inquieto, la dedicación a la música culta no le ha impedido, sin embargo, abrazar otras formas de expresión artística, como asumir la dirección musical y arreglar para Maria del Mar Bonet, producir y componer para Lúdia Pujol, dirigir la gira española de Olga Guillot (2003), realizar una incursión en la música tropicalista brasileña con el proyecto Utrópico (2010), componer sintonías para televisión o participar como pianista en la banda sonora de películas como *Transsiberian* o *Blancanieves*.

El nombre de Espasa también está vinculado a la actividad teatral, ya que ha firmado la dirección musical de espectáculos como *Rent* (1999), *El temps de Planck* (2000), *La ópera de cuatro cuartos* (2003), *El jardí dels cinc arbres* (2009), *El joc de l'amor i de l'atzar* (2014), *In memoriam* (2017), *Els jocs florals de Canprosa* (2018) o *El enfermo imaginario*. Además, ha querido aportar su propia música con partituras para *Casta diva* (2000), *Macbeth* (2002), *Romeu i Ofèlia* (2003), *Bombollavà* (2013), *El rei Lear* (2015), *A Teatro con Eduardo* (2016), *El sueño de la vida* (2019) o *La rambla de les floristes* (2019), esta última galardonada con el Premio Butaca a la mejor composición musical de teatro en Cataluña.

El retrato de Dani Espasa no estaría completo sin mencionar su labor pedagógica: desde 2012 es profesor de improvisación y música de cámara en la ESMUC, y desde 2021 enseña clavicémbalo y bajo continuo en el programa de interpretación histórica en la Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid. Desde 2015 es director artístico del ciclo de conciertos del Real Monasterio de Pedralbes (Barcelona).

Dani Espasa lleva años sobrepasando las fronteras de nuestro país para erigirse en una figura indispensable del panorama musical europeo, sea a la cabeza proyectos propios, sea como pieza fundamental en aventuras ajenas, desde el clavicémbalo o desde detrás del escenario. Creatividad y honestidad sin límites al servicio de la música.

short biography

Born in La Canonja, Dani Espasa is an eclectic musician with a myriad of interests and very diverse artistic activities: he is a pianist, a harpsichordist, an accordionist, a conductor, a composer, an arranger, a producer, a teacher ... His career goes down surprising roads, and it is equally possible to find him in theatre plays (he has worked with Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel and Jordi Prat i Coll), conducting his Baroque ensemble *Vespres d'Arnadí*, collaborating with Maria del Mar Bonet and Lúdia Pujol or at the Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) teaching improvisation techniques or chamber music.

After studying harpsichord and *basso continuo* at the ESMUC with Béatrice Martin, he started an intense activity in Baroque, Renaissance and medieval music ensembles, like com Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Púnica, La Hispanoflamenca, The Rare Fruits Council, Les sacqueboutiers de Toulouse, La Caravaggia or MUSIca ALcheMIca. It was not long, however, before he started expanding his operational range and soon it was possible to see him conducting the Barcelona Symphony and Catalonia National Orchestra (OBC), with which he also collaborates as a pianist and harpsichordist, the baroque ensemble of the orchestra of the Gran Teatre del Liceu, the National Classic Orchestra of Andorra (ONCA) o the contemporary music ensemble Bcn216. As an instrumentalist, he has premiered and recorded piano works by Joan Albert Amargós and Enric Granados, and he has made more than 40 recordings for the labels Aparté, Alia Vox, Erato, Passacaille, Pan Classics, Naxos, Harmonia Mundi i BIS Records.

Espasa has been on stage together with artists of very different styles: Joan Albert Amargós, Eliseo Parra, Sílvia Pérez Cruz, Sting, Paul Simon, John Cale, Ute Lemper, Rolando Villazón, Philippe Jaroussky, Mayte Martín, Judit Neddermann, Dulce Pontes, Nina, Alfonso Vilallonga, Kepa Junquera, Maria Farantouri, Santiago Auserón, Maika Makovski, Nigel Kennedy, Maya Plisetskaya or Blaumut... In 2020 he was awarded a Butaca prize for the best composition for the stage for the music of *La Rambla de les Floristes* (National Catalonia Theatre).

He currently combines his artistic activity with teaching at the ESMUC and as a member of the Historical Interpretation Programme at the Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, where he teaches harpsichord and basso continuo. He is also the artistic director of the concert cycle at the Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.

Dani Espasa, the musician that almost became an architect, is an undeniable referent in the early music field in Catalonia and the world.

complete biography

Not playing by the rules

Dani Espasa cannot be pigeonholed: multi-instrumentalist, conductor, composer, producer, versatile, tireless, omnipresent... It is impossible to talk about the Catalan and European music scene of the last twenty years without mentioning him. Born in La Canonja in 1974, he already proved his eclecticism and his wide array of interests during his first study years: after finishing his intermediate degree in piano at the Tarragona conservatory and getting familiar with the piano jazz and the electric guitar in a school in Reus, he combined his classes to achieve his superior degree at the Barcelona conservatory with his studies on the harpsichord and the basso continuo in the same institution and the Esmuc. At the same time, he was diving more deeply in his passion for jazz at the Taller de músics and studying architecture at the Escola Tècnica Superior d'Arquitectura (UPC).

Espasa entered the world of Early Music with determination: barely two years after taking part in the Fringe of the Barcelona Festival of Early Music, he and oboist Pere Saragossa founded one of their most personal and most successful projects, the Baroque ensemble *Vespres d'Arnadí*. With this orchestra he has recorded several CDs, a first one with the *Pièces de symphonie* by Charles Desmazes (Muse d'Or, June of 2010), a second one devoted to religious works by Josep Mir i Llussà (1700-1764) and a third one with the title *Anna Maria Strada, la favorita de Händel* (2014), where they collaborated with soprano María Espada. The intense relationship that the ensemble and Espasa have with countertenor Xavier Sabata crystallized in their fourth studio CD, *L'Alessandro amante*.

These recordings will allow the future generations to understand how relevant *Vespres d'Arnadí* and Dani Espasa are to the Baroque scene, and must thus be celebrated. However, the character of the ensemble has been carved out on stage. Apart from performing regularly in concert halls as important as the Auditorio Nacional (Madrid), the Foyer at the Liceu, the Enric Granados (Lleida), the Auditori (Girona), the Gabinete Literario (Las Palmas) or the Sala María Cristina (Málaga), the orchestra has played in the most prestigious Early Music festivals like the Händel Festival in Halle, Prague, Festival de Música Antigua de Sevilla, Ostrava, Olomouc, Festival Via Stellae de Santiago de Compostela, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, Festival de Músiques Religioses de Girona, Ciclo de Cantatas de Bach de Madrid... Talking about festivals, it must be pointed out that *Vespres d'Arnadí* organised their own between 2016 and 2019 (nowadays it takes place at the Palau de la Música under the name *Vespres Barrocs*). From 2014 Espasa has been collaborating with the Peralada festival, where in 2018 he conducted up to four projects with his ensemble. Among these it is necessary to highlight the semi-staged version of Händel's *Rinaldo* with Xavier Sabata. He would collaborate again with this countertenor in the 2021 edition with another Händel work, *Orlando*, with the stage direction of Rafael Villalobos.

Espasa's services as a harpsichord player and organist are also asked for on a regular basis by ensembles such as Le Concert des Nations, La Capella Reial de Catalunya, Hespèrion XXI, L'Arpeggiata, The Rare Fruits Council, Les Sacqueboutiers from Toulouse, ensemble Mala Punica, La Caravaggia, La Hispanoflamenca and MÚSICA AlcheMIca. As a soloist, he has brought his version of the *Golberg Variations* by J.S. Bach all around the Iberian Peninsula and has recorded a CD with violinist Lina Tur Bonet, *Imaginary meeting: Bach and Handel sonatas* (2019).

Although Baroque music is basic in his artistic activity, Dani Espasa has also cultivated classical and contemporary music, among others with the OBC, the Liceu and the Mariinsky orchestras, the Orquestra de Cadaqués, the Real Filharmonia de Galicia, the Orquestra del Teatre Lliure, the Orquesta de cámara de España, the Nacional d'Andorra or the Simfònica del Vallès. One of his most stable relationships is with the Bcn216.

In spite of being devoted to high-profile music, his restless personality has brought him to embrace other forms of artistic expression, for instance conducting and arranging for Maria del Mar Bonet, producing and composing for Lídia Pujol, directing Olga Guillot's Spanish tour (2003), making an incursion in Brazilian tropical music with the project *Utròpic* (2010), composing opening titles for TV shows or taking part as a pianist in movies as *Transsiberian* or *Blancanieves*.

Espasa's name is also linked to theatre: he has conducted in plays as *Rent* (1999), *El temps de Planck* (2000), *La ópera de cuatro cuartos* (2003), *El jardí dels cinc arbres* (2009), *El joc de l'amor i de l'atzar* (2014), *In memoriam* (2017), *Els jocs florals de Canprosa* (2018) or *El enfermo imaginario*. He has also brought his own music to the stage with works for *Casta diva* (2000), *Macbeth* (2002), *Romeu i Ofèlia* (2003), *Bombollavà* (2013), *El rei Lear* (2015), *A Teatro con Eduardo* (2016), *El sueño de la vida* (2019) or *La rambla de les floristes* being this last one awarded with the Butaca to the best music composition for a theatre play in Catalonia.

Dani Espasa's story would not be complete without mentioning his teaching activity: since 2012 he is a professor of improvisation and chamber music at the ES-MUC, and from 2021 he teaches harpsichord and basso continuo at the Historical Interpretation Programme at the Escuela Superior de Música Reina Sofía in Madrid. From 2015 he is the artistic director of the concert cycle at the Reial Monestir de Pedralbes (Barcelona).

It's been a long time since Dani Espasa surpassed his country's borders to establish himself as an indispensable figure in the European music scene, both with his own projects or as an essential piece in other people's adventures, both from the harpsichord or behind the stage. Creativity and honesty without limits at the service of music.